

Sygdommen, føres bort eller kommer paa anden Mands Grund eller paa alfar Vej, idet der dog saa vidt muligt, under fornøden Kontrol, gives Ejerens sunde Husdyr Udgang til hans egne i Nærheden liggende Jorder.

Naar Sygdommen er Kvægpest, Okseens ondartede Lungesyge, Mund- og Klovesyge, Svinedifteritis eller Rødhyge, maa Kvæg eller Svin andetstedsfra ikke indbringes i den paagældende Besætning; er Sygdommen Svinedifteritis, kan Indenrigsministeren forbyde, at Besætningen forøges ved Tillæg. Politimesteren kan lade de til Besætningen hørende Dyr forsynne med et passende dog ikke blivende Mærke paa Huden, hvilket da ikke uden hans Tilladelse atter maa fjernes eller gøres ukendeligt, saa længe Dyret staaer under offentligt Tilsyn. Forsætlig Overtrædelse af de anførte Forrifter medfører foruden Strafsansvar efter § 15 tillige Fortabelse af den Ret til Erstatning af det offentlige, som i Tilfælde af Dyrets Nedslagning ellers vilde tilkomme Ejeren (§ 8).

Opnaar Sygdommen større Udbredelse, eller antager den en særdeles ondartet Karakter, skal Amtet ved en Bekendtgørelse, der indrykkes i de i Egnen mere udbredte Blade, udstede Forbud imod, at der paa den Egn, der nærmere angives i Bekendtgørelsen, saa længe denne ikke er bleven tilbagefalbt, afholdes noget Marked eller Dyrskue, eller overhovedet foranstaltes større Samlinger af Dyr af saadan Art, at de kunne angribes af den paagældende Sygdom. — Naar Sygdommen er Kvægpest, Mund- og Klovesyge eller akut Svinedifteritis, skal saadant Forbud altid udstedes.

Naar Kvægpest er udbrudt, skal Indenrigsministeren kunne paabjude Afspærring af det af Sygdommen angrebne Distrikt saaledes, at Samtøm imellem Beboerne af samme og de udenfor boende afstøres, dog kun i et saadant Omfang, som findes nødvendigt for at hindre Smittens videre Udbredelse. Bedkommende Politimester kan dog i særdeles paatrængende Tilfælde tilstede Undtagelser fra denne Afspærring, og han paabjuder da de Forsigtighedsregler, der blive at iagttage, bl. a. i Retning af behørig Desinfektion.

Naar Okseens ondartede Lungesyge eller Mund- og Klovesyge maatte have vundet betydeligere Udbredelse i en Egn, skal Indenrigsministeren kunne udstede Forbud imod, at levende Kvæg saa vel som Hø, Halm eller Gødning bortføres fra Egnen.

§ 7.

I hvilken Udstrækning de Foranstaltninger, hvortil Politiet ifølge Bestemmelserne i § 6 er berettiget, skulle bringes til Anvendelse, og naar dermed kan standses, bestemmer Politimesteren efter Dyrlægens Indstilling og de i øvrigt tilvejebragte Oplysninger. Saa vidt muligt skal han selv undersøge Forholdene paa Stedet, tage Bestemmelse om, hvorledes de paabudte Foranstaltninger blive at udføre, og paase de givne Tilholds Efterlevelse. Oversees disse af Ejeren, kan Politimesteren lade det fornødne udføre (jfr. § 16). Tror Ejeren sig forurettet ved de paabudte Foranstaltninger, kan han ætse Amtets Afgørelse.

Er der Formodning om, at Smitten er indført andetsteds fra, eller at den kan have forplantet sig til andre Besætninger, skal nøjagtig Oplysning herom søges tilvejebragt, og de derefter fornødne Foranstaltninger uden Ophold træffes. For saa vidt Spor af Smitten kan forfølges ind i andre Jurisdiktioner, blive disses Politimestre derom at underrette.

Udsender Indenrigsministeren en Veterinær til Stedet, gaar Ansvaret fra Dyrlegen over paa denne.